

RAPORT FACUT DE DL VICEPRESEDINTE NICU BAZDOACA IN DATA DE 11 IUNIE 2009

Astăzi la ora 10 a avut loc o nouă (a câta?) rundă de negocieri și discuții pe baza Legii de salarizare unitare. Au participat de la Alma Mater Toni Hadar și Nicu Bizdoacă, din partea MECI: Costoiu, Ghelmez, Paunica și Traistaru, delegația din partea Ministerului Muncii a fost condusă de Mocanu.

Cele 3 sindicate din preuniversitar au fost prezente cu câte un reprezentant. Discuțiile au durat 3 ore și au fost extrem de aprinse. Secretarul de stat Mocanu venise cu lecția învățată (să ne mirăm oare?) pentru a tăia la maxim la învățământul universitar. După o atitudine aproximativ amabilă cu grilele preuniversitarului, la grilele universitarului a atacat imediat poziția de 10 a conferențiarului. I s-a explicat că media este sub cea solicitată de el, că intervalul a fost respectat. A insistat ca nivelul maxim al conferențiarului să fie 9,5!!!! Din considerente de uniformitate. În aceste condiții a început partea extrem de încordată a discuțiilor cu numeroase explicații în contradictoriu și cu tonuri ridicate între reprezentanții Alma Mater și Mocanu, discuții susținute și de reprezentanții MECI. Toni a replicat pe bună măsură, revoltat, faptul că în asemenea situație profesorul de preuniversitar va fi deasupra conferențiarului.

Mocanu a revăzut grila preuniversitarilor și observând acest lucru (cu o surprindere extrem de prefăcută!!!) a cerut revizuirea tuturor grilelor, explicând că nerespectarea convențiilor a început de la profesorul gradul II, fixat ca referință. De fapt stilul abordat de acesta a fost de învățare, comparând referentul de la Ministerul Muncii, situat pe același nivel cu profesorul gradul II, concentrându-se asupra evoluției acestora de-a lungul carierei. Cerând astfel ca profesorul grad II să fie coborât de la 8,46 la 7,20, așa cum era referentul de la Ministerul Muncii.

Discuțiile au explodat și mai mult când reprezentanții Alma Mater au arătat clar că referința aleasă de Ministerul Muncii a fost profesor grad II cu vechime 6-10 ani și nu profesorul grad II. Am fost acuzați de sofisme când interpretăm în felul acesta. Scoțând în evidență că este singura poziție fixată ca referință care face referire la vechime, am acuzat de incompletă înțelegere a ideii de referință (ca să nu spunem incompetență) de către Ministerul Muncii. Aceste discuții purtate în contradictoriu au fost susținute NUMAI de reprezentanții Alma Mater, chiar dacă referirea se făcea la o poziție legată de grila preuniversitarului. Sigur că am marșat și le-am explicat preuniversitarilor că discuția este pe compartimentul lor acum și nu pe al nostru.

În final, după 90 de minute de discuții extrem de încordate, susținute corect și de secretarul de stat Costoiu, Mocanu a acceptat ca nivel maxim pentru conferențiar, nu nivelul 10 ci nivelul 9.9, iar nivelul maxim pentru profesor grad I, la maxim în loc de 9.34, valoarea de 9,17. Prin intervenția Alma Mater s-a solicitat, în aceste condiții o marire a coeficientului pentru treptele de vechime mici – adică o sporire a salariului pentru tineri. Măsura ce va fi implementată de MECI în noile grile. O remarcă surprinzătoare pe care a făcut-o secretarul de stat Costoiu, la întrebarea dacă sunt conștienți că înseamnă efortul financiar pentru implementarea acestei grile, este că MECI a făcut o simulare și înseamnă un buget de 350% - adică încă 2,5 bugete față de cel din prezent. Ceea ce este perfect implementabil dacă învățământului i se acordă 6% din PIB. Recunosc că această remarcă și calculul, m-a făcut să încep să apreciez MECI.

După fixarea acestui acord s-a încercat trecerea la discuția bazată pe sporuri. Alma Mater a reafirmat faptul că nu reprezintă numai personalul de predare ci și pe cel didactic auxiliar și nedidactic. Din observațiile primite din țară, Alma Mater și-a manifestat dezacordul față de poziția bibliotecarului documentarist cu studii superioare, cerând localizarea acestuia, pentru IA la valoarea de peste 7. După câteva minute de discuții contradictorii această propunere a fost acceptată.

Totodată s-a pus și problema Administratorului universitate/facultate care conform legii ar trebui să aibă încadrarea de profesor/conferențiar. S-a acceptat această observație, susținându-se corelarea cu coeficientul celor de la Ministerul Muncii, alături de fixarea ca poziție de start, pentru

toate pozițiile de debutant a coeficientului 1,45. Au urmat apoi discuțiile pe baza grilei personalului nedidactic, purtate tot NUMAI de Alma Mater și negociatorii de la Ministerul Muncii. Au fost acceptate structurile propuse sub forma de grila discutate și negociate anterior, structuri aprobate și de reprezentanții personalului nedidactic, din cadrul Alma Mater.

S-a trecut apoi la discuțiile legate de sporuri. Au fost propuse și acceptate ca sporuri: - sporuri de izolare; –spor de predare simultana; – spor de practică/formare pedagogică; - spor de conditii vătămătoare și deosebite și sporul scolilor speciale; -spor de dirigenție; -salariul de merit; -gradatia de merit (25% pentru preuniversitar și 20% pentru universitar); -sporuri de excelență. La propunerea privind sporul de doctorat și sporurile personalului didactic auxiliar, am rămas, ca de fiecare data, singuri.

Cu siguranță că au reînceput discuțiile agitate și în contradictoriu. Mocanu susținea eliminarea sporului de doctorat, noi susțineam sporul de doctorat de 15%. La întrebarea dacă sporul de doctorat trebuie acordat oricui are un doctorat, poziția mea a fost că da – argumentele fiind de natură a aplicării drepturile egale tuturor categoriilor de salariați, ce pot beneficia de acest drept: inclusiv sanătate, poliție, justiție. Argumentele lui au fost legate de faptul că dacă are un portar pe care îl angajează și acesta are doctoratul ce să facă – să îi dea sau nu spor de doctorat. Dacă legea este unitară da, iar dacă el este în stare să realizeze o fișă a postului clară va ști să preintampine o astfel de situație – a fost răspunsul pe care acesta l-a primit. Mocanu a considerat ca sporul este platit de 2 ori, pentru că doctoratul este condiție de promovare pentru universitar. Noi am replicat că măsura ar fi injustă dacă am fi sancționați prin pierderea unui astfel de drept dacă numai nouă ni s-ar tăia acest drept. Atunci Mocanu a replicat că atunci sporul de doctorat nu se acordă niciunui salariat. I-am explicat și noi și Costoiu că doctoratul este în fond o formă de pregătire specifică acum învățământului, ca în întreaga Europă se generalizează, iar România îl ucide încă din fașă. În final a rămas că va fi susținut și acest spor – aplicabil la salariul angajatului și nu ca sumă fixă la nivelul tuturor Ministerelor.

Totodată revendind la drepturile personalului didactic auxiliar s-a acceptat în continuare sporul existent cuprins între 0 – 30%, în funcție de veniturile proprii. Coeficientii de performanță au fost susținuți și de MECI, în timp ce Mocanu nu a înțeles mare lucru din ei, motiv pentru care nu s-a manifestat în vreun fel. Sigur că acum și colegii din preuniversitar au apărut în negocieri solicitând și ei spor de performanță. Nu am intervenit în discuțiile acestora și lucrurile au rămas în ceață pentru aceștia. În acest moment am revenit și noi și am atras atenția asupra faptului că dacă legea este unitară nu este corect ca pentru preuniversitari să existe un procent de 25% și pentru universitar 20% pentru gradația de merit. Observația a fost acceptată – după câteva minute de discuții pe un ton de acum obișnuit – și ambele gradații vor avea același procent – 25%.

În final a fost abordată problematica cercetătorilor, prin prisma Academiei. Am insistat că înțelegerea a fost ca să existe o corespondență perfectă între cercetător I și profesor, Cercetător II – conferențiar, cercetător III – lector. Solicitățile noastre au fost acceptate, Ministerul Muncii preluând grila noastră pentru a o implementa direct și pentru cercetători.

Discuțiile s-au încheiat, urmând ca joi să aibă loc o sesiune colectivă cu toate ministerele pentru prezentarea acordului cu acestea.